

ΔΑΝΙΉΛ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΚΑΤΑ τον τρίτο χρόνο τής βασιλείας τού Ιωακείμ, του βασιλιά τού Ιούδα, ήρθε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, στην Ιερουσαλήμ, και την πολιορκήσε.

² Και ο Κύριος παρέδωσε στο χέρι του τον Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, και ένα μέρος των σκευών τού οίκου τού Θεού· και τα έφερε στη γη Σενάαρ, στον οίκο τού Θεού του· και έβαλε τα σκεύη στο θησαυροφυλάκιο του Θεού του.

³ Και ο βασιλιάς είπε στον Ασφενάζ, τον αρχιευνούχο του, να φέρει νέους από τους γιους Ισραήλ, και από το βασιλικό σπέρμα, και από τους άρχοντες,

⁴ νέους που δεν έχουν κανένα ψεγάδι, και ωραίους στην όψη, και νοήμονες σε κάθε σοφία, και ειδήμονες από κάθε γνώση, που να έχουν φρόνηση, και να μπορούν να στέκονται στο παλάτι τού βασιλιά, και να τους διδάσκει τα γράμματα και τη γλώσσα των Χαλδαίων.

⁵ Και ο βασιλιάς διέταξε γι' αυτούς καθημερινή μερίδα από τα βασιλικά φαγητά, και από το κρασί που ο ίδιος έπινε· και αφού ανατραφούν τρία χρόνια, ύστερα απ' αυτά να παραστέκονται μπροστά στον βασιλιά.

⁶ Και ανάμεσα σ' αυτούς, από τους γιους τού Ιούδα, ήσαν ο Δανιήλ, ο Ανανίας, ο Μισαήλ, και ο Αζαρίας·

⁷ στους οποίους ο αρχιευνούχος έβαλε ονόματα· και τον μεν Δανιήλ ονόμασε Βαλτασάσαρ· τον δε Ανανία, Σεδράχ· και τον Μισαήλ, Μισάχ· τον δε Αζαρία, Αβδέ-νεγώ.

⁸ Ο Δανιήλ, όμως, έβαλε στην καρδιά του να μη μολυνθεί από τα φαγητά τού βασιλιά ούτε από το κρασί που έπινε εκείνος· γι' αυτό, παρακάλεσε τον αρχιευνούχο να μη μολυνθεί.

⁹ Και ο Θεός έκανε τον Δανιήλ να βρει χάρη και έλεος μπροστά στον αρχιευνούχο.

¹⁰ Και ο αρχιευνούχος είπε στον Δανιήλ: Εγώ φοβάμαι τον κύριό μου τον βασιλιά, που διέταξε το φαγητό σας και το ποτό σας, μήπως και δει τα πρόσωπά σας σκυθρωπότερα από τους νέους τούς συνομιλήκους σας, και ενοχοποιήσετε το κεφάλι μου στον βασιλιά.

¹¹ Και ο Δανιήλ είπε στον Αμελσάρ, τον οποίο ο αρχιευνούχος είχε βάλει στον Δανιήλ, τον Ανανία, τον Μισαήλ, και τον Αζαρία:

¹² Δοκίμασε, παρακαλώ, τους δούλους σου για δέκα ημέρες· κι ας μας δοθούν όσπρια να τρώμε, και νερό να πίνουμε·

¹³ έπειτα, ας κοιταχτούν τα πρόσωπά μας μπροστά σου, και τα πρόσωπα των νέων που τρώνε από τα φαγητά τού βασιλιά· και όπως δεις, κάνε μέ τους δούλους σου.

¹⁴ Και τους άκουσε σ' αυτό το πράγμα, και τους δοκίμασε για δέκα ημέρες.

¹⁵ Και μετά το τέλος των δέκα ημερών, τα πρόσωπά τους φάνηκαν ωραιότερα και παχύτερα στη σάρκα, από όλους τους νέους, που έτρωγαν τα φαγητά τού βασιλιά.

¹⁶ Και ο Αμελσάρ αφαιρούσε το φαγητό τους, και το κρασί που έπρεπε να πίνουν, και τους

έδινε όσπρια.

17 Και στους τέσσερις αυτούς νέους ο Θεός έδωσε γνώση και σύνεση σε κάθε μάθηση και σοφία· και έκανε τον Δανιήλ νοήμονα σε κάθε όραση και όνειρο.

18 Και στο τέλος των ημερών, όταν ο βασιλιάς είπε να τους φέρουν μέσα, ο αρχιευνούχος τους έφερε μπροστά στον Ναβουχοδονόσορα.

19 Και ο βασιλιάς μίλησε μαζί τους· και ανάμεσα σε όλους, δεν βρέθηκε κανένας όμοιος με τον Δανιήλ, τον Ανανία, τον Μισαήλ, και τον Αζαρία· και παραστέκονταν μπροστά στον βασιλιά.

20 Και σε κάθε υπόθεση σοφίας και νόησης, για την οποία τούς ρώτησε ο βασιλιάς, τους βρήκε δεκαπλάσια καλύτερους από όλους τούς μάγους και επασιδούς, όσοι ήσαν σε ολόκληρο το βασίλειό του.

21 Και ο Δανιήλ παρέμενε έτσι μέχρι τον πρώτο χρόνο τού βασιλιά Κύρου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 2

ΚΑΙ κατά τον δεύτερο χρόνο τής βασιλείας τού Ναβουχοδονόσορα, ο Ναβουχοδονόσορας ονειρεύτηκε όνειρα, και το πνεύμα του ταραχτήκε, και ο ύπνος του έφυγε απ' αυτόν.

2 Και ο βασιλιάς είπε να καλέσουν τούς μάγους, και τους επασιδούς, και τους γόητες, και τους Χαλδαίους, για να φανερώσουν στον βασιλιά τα όνειρά του. Ήρθαν, λοιπόν, και στάθηκαν μπροστά στον βασιλιά.

3 Και ο βασιλιάς είπε σ' αυτούς: Ονειρεύτηκα ένα όνειρο, και ταραχτήκε το πνεύμα μου στο να γνωρίσω το όνειρο.

4 Και οι Χαλδαίοι μίλησαν στον βασιλιά Συριακά, λέγοντας: Βασιλιά, να ζεις στον αιώνα· πες στους δούλους σου το όνειρο, κι εμείς θα φανερώσουμε την ερμηνεία.

5 Ο βασιλιάς απάντησε, και είπε στους Χαλδαίους: Το πράγμα διέφυγε από μένα· αν δεν μου κάνετε γνωστό το όνειρο, και την ερμηνεία του, θα καταμελιστείτε, και τα σπίτια σας θα γίνουν κοπρώνες·

6 αλλά, αν φανερώσετε το όνειρο και την ερμηνεία του, θα πάρετε από μένα δώρα, και αμοιβές, και μεγάλη τιμή· να φανερώστε μου, λοιπόν, το όνειρο και την ερμηνεία του.

7 Απάντησαν για δεύτερη φορά, και είπαν: Ας πει ο βασιλιάς το όνειρο στους δούλους του, κι εμείς θα φανερώσουμε την ερμηνεία του.

8 Κι ο βασιλιάς απάντησε και είπε: Στ' αλήθεια, καταλαβαίνω ότι εσείς θέλετε να εξαγοράζετε τον καιρό, βλέποντας ότι μου διέφυγε το πράγμα.

9 Αλλά, αν δεν μου κάνετε γνωστό το όνειρο, μόνη αυτή είναι η απόφαση για σας· επειδή, συμβουλευτήκατε να πείτε μπροστά μου αναληθή και διεφθαρμένα λόγια, μέχρις ότου περάσει ο καιρός· πέστε μου, λοιπόν, το όνειρο, και θα γνωρίσω ότι μπορείτε να μου φανερώσετε και την ερμηνεία του.

10 Οι Χαλδαίοι απάντησαν μπροστά στον βασιλιά, και είπαν: Δεν υπάρχει άνθρωπος επάνω στη γη, που να μπορεί να φανερώσει το πράγμα τού βασιλιά· όπως και δεν υπάρχει κανένας βασιλιάς, άρχοντας ή διοικητής, που να ζητάει τέτοια πράγματα από μάγο ή επασιδό ή Χαλδαίο·

11 και το πράγμα που ζητάει ο βασιλιάς είναι μεγάλο, και δεν υπάρχει άλλος που να μπορεί να το φανερώσει μπροστά στον βασιλιά, εκτός από τους θεούς, των οποίων η κατοικία δεν είναι μαζί με σάρκα.

12 Γι' αυτό, ο βασιλιάς θύμωσε και οργίστηκε υπερβολικά, και είπε να απολέσουν όλους τούς σοφούς τής Βαβυλώνας.

- 13** Και η απόφαση βγήκε, και οι σοφοί θανατώνονταν· ζήτησαν δε και τον Δανιήλ, και τους συντρόφους του, για να τους θανατώσουν.
- 14** Και ο Δανιήλ απάντησε με φρόνηση και σοφία στον Αριώχ, τον αρχισωματοφύλακα του βασιλιά, που βγήκε για να θανατώσει τους σοφούς τής Βαβυλώνας,
- 15** απάντησε και είπε στον Αριώχ, τον άρχοντα του βασιλιά: Γιατί αυτή η βίαιη απόφαση από τον βασιλιά; Και ο Αριώχ φανέρωσε στον Δανιήλ το πράγμα.
- 16** Και ο Δανιήλ μπήκε μέσα, και παρακάλεσε τον βασιλιά να του δώσει καιρό, και θα φανέρωνε την ερμηνεία στον βασιλιά.
- 17** Και ο Δανιήλ πήγε στο σπίτι του και γνωστοποίησε το πράγμα στον Ανανία, στον Μισαήλ, και στον Αζαρία, τους συντρόφους του·
- 18** για να ζητήσουν από τον Θεό τού ουρανού έλεος για το μυστήριο αυτό, ώστε να μη απολεστεί ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του μαζί με τους υπόλοιπους σοφούς τής Βαβυλώνας.
- 19** Και το μυστήριο αποκαλύφθηκε στον Δανιήλ, με όραμα της νύχτας. Τότε, ο Δανιήλ ευλόγησε τον Θεό τού ουρανού.
- 20** Και ο Δανιήλ μίλησε και είπε: Ας είναι ευλογημένο το όνομα του Θεού από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα· Επειδή, δική του είναι η σοφία και η δύναμη·
- 21** Κι αυτός μεταβάλλει τους καιρούς και τους χρόνους· Καθαρίζει βασιλιάδες, και εγκαθιστά βασιλιάδες· Δίνει σοφία στους σοφούς, και γνώση στους συνετούς·
- 22** Αυτός αποκαλύπτει τα βαθιά και τα κρυμμένα· Γνωρίζει εκείνα που είναι στο σκοτάδι, και μαζί του κατοικεί το φως·
- 23** Ευχαριστώ εσένα, Θεέ των πατέρων μου, και σε δοξολογώ, Που μου έδωσες σοφία και δύναμη, και μου έκανες γνωστό ό,τι δεηθήκαμε από σένα. Επειδή, εσύ μας έκανες γνωστή την υπόθεση του βασιλιά.
- 24** Πήγε, λοιπόν, ο Δανιήλ στον Αριώχ, τον οποίο ο βασιλιάς είχε διατάξει για να απολέσει τούς σοφούς τής Βαβυλώνας· πήγε, και του είπε ως εξής: Μη απολέσεις τους σοφούς τής Βαβυλώνας· φέρε με μέσα, μπροστά στον βασιλιά, κι εγώ θα φανερώσω την ερμηνεία στον βασιλιά.
- 25** Και ο Αριώχ έφερε με βιασύνη μέσα στον βασιλιά τον Δανιήλ, και του είπε ως εξής: Βρήκα έναν άνδρα από τους γιους τής αιχμαλωσίας τού Ιούδα, ο οποίος θα φανερώσει στον βασιλιά την ερμηνεία.
- 26** Και ο βασιλιάς απάντησε και είπε στον Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήταν Βαλτασάσαρ: Είσαι ικανός να μου φανερώσεις το όνειρο που είδα, και την ερμηνεία του;
- 27** Ο Δανιήλ απάντησε μπροστά στον βασιλιά, και είπε: Το μυστήριο για το οποίο ρωτούσε ο βασιλιάς, δεν μπορούν σοφοί, μάγοι, μάντεις, να φανερώσουν στον βασιλιά·
- 28** υπάρχει, όμως, Θεός στον ουρανό, που αποκαλύπτει μυστήρια, και κάνει γνωστό στον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα, τι πρόκειται να γίνει στις έσχατες ημέρες. Το όνειρό σου, και τα οράματα του κεφαλιού σου επάνω στο κρεβάτι σου, είναι τούτα:
- 29** Βασιλιά, οι συλλογισμοί ανέβηκαν στον νου σου επάνω στο κρεβάτι σου, για το τι πρόκειται να γίνει ύστερα απ' αυτά· κι αυτός που αποκαλύπτει μυστήρια σου έκανε γνωστό τι πρόκειται να γίνει.
- 30** Όμως, όσο για μένα, αυτό το μυστήριο δεν μου αποκαλύφθηκε με σοφία, που εγώ έχω περισσότερο από όλους τούς ζωντανούς ανθρώπους, αλλά για να φανερωθεί η ερμηνεία στον βασιλιά, και για να γνωρίσεις τούς συλλογισμούς τής καρδιάς σου.
- 31** Εσύ, βασιλιά, θωρούσες και ξάφνου, μια μεγάλη εικόνα· η εικόνα εκείνη, που στεκόταν μπροστά σου, ήταν εξαίσια, και η λάμψη της υπέροχη, και η μορφή της φοβερή.
- 32** Το κεφάλι εκείνης τής εικόνας ήταν από καθαρό χρυσάφι, το στήθος της και οι

βραχίονές της από ασήμι, η κοιλιά της και οι μηροί της από χαλκό,

³³ οι κνήμες της από σίδηρο, ένα μέρος όμως από πηλό.

³⁴ Θεωρούσες μέχρις ότου, χωρίς χέρια, αποκόπηκε μια πέτρα, και χτύπησε εκείνη την εικόνα επάνω στα πόδια της, που ήσαν από σίδηρο και πηλό, και τα κατασύντριψε.

³⁵ Τότε, το σίδηρο, ο πηλός, ο χαλκός, το ασήμι, και το χρυσάφι, κατασυντρίφθηκαν μαζί, και έγιναν σαν το λεπτό άχυρο ενός θερινού αλωνιού· και τα σήκωσε ο άνεμος, και δεν βρέθηκε κανένας τόπος του· και η πέτρα που χτύπησε την εικόνα έγινε ένα μεγάλο βουνό, και γέμισε ολόκληρη τη γη.

³⁶ Αυτό είναι το όνειρο· και θα πούμε την ερμηνεία του μπροστά στον βασιλιά.

³⁷ Εσύ, βασιλιά, είσαι βασιλιάς βασιλιάδων· επειδή, ο Θεός τού ουρανού έδωσε σε σένα βασιλεία, δύναμη, και ισχύ, και δόξα.

³⁸ Και κάθε τόπο όπου κατοικούν οι γιοι των ανθρώπων, τα θηρία τού χωραφιού, και τα πουλιά τού ουρανού, τα έδωσε στο χέρι σου, και σε έκανε κύριο επάνω σε όλα αυτά. Εσύ είσαι εκείνο το χρυσό κεφάλι.

³⁹ Και ύστερα από σένα θα σηκωθεί μια άλλη βασιλεία κατώτερη από τη δική σου, και μια άλλη τρίτη βασιλεία από χαλκό, που θα κυριεύσει επάνω σε ολόκληρη γη.

⁴⁰ Και μια τέταρτη βασιλεία θα σταθεί ισχυρή όπως το σίδηρο· όπως το σίδηρο κατακόβει και καταλεπταίνει τα πάντα· μάλιστα, καθώς το σίδηρο που συντρίβει τα πάντα, έτσι θα κατακόβει και θα κατασυντρίβει.

⁴¹ Για το ότι είδες τα πόδια του και τα δάχτυλα, ένα μέρος μεν από πηλό κεραμέα, και ένα μέρος από σίδηρο, θα είναι μια διαιρεμένη βασιλεία· όμως, θα μένει κάτι μέσα σ' αυτή από τη δύναμη του σιδήρου, όπως είδες το σίδηρο ανακατεμένο μαζί με αργιλώδη πηλό.

⁴² Και όπως τα δάχτυλα των ποδιών ήσαν ένα μέρος από σίδηρο και ένα μέρος από πηλό, έτσι και η βασιλεία θα είναι κατά μέρος ισχυρή, και κατά μέρος εύθραυστη.

⁴³ Και όπως είδες το σίδηρο ανακατεμένο μαζί με αργιλώδη πηλό, έτσι θα ανακατευτούν με σπέρμα ανθρώπων· όμως, δεν θα είναι κολλημένοι ο ένας μαζί με τον άλλον, όπως το σίδηρο δεν ενώνεται μαζί με τον πηλό.

⁴⁴ Και κατά τις ημέρες εκείνων των βασιλιάδων, ο Θεός τού ουρανού θα σηκώσει μια βασιλεία, που δεν θα φθαρεί στον αιώνα· και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει σε άλλον λαό· θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει όλες αυτές τις βασιλείες, ενώ αυτή θα διαμένει στους αιώνες,

⁴⁵ όπως είδες ότι αποκόπηκε μια πέτρα από το βουνό χωρίς χέρια, και κατασύντριψε το σίδηρο, τον χαλκό, τον πηλό, το ασήμι, και το χρυσάφι· ο μεγάλος Θεός έκανε γνωστό στον βασιλιά ό,τι πρόκειται να γίνει ύστερα απ' αυτά· και το όνειρο είναι αληθινό, και η ερμηνεία του πιστή.

⁴⁶ Τότε, ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας, έπεσε επάνω στο πρόσωπό του, και προσκύνησε τον Δανιήλ, και πρόσταξε να του προσφέρουν προσφορά και θυμιάματα.

⁴⁷ Και ο βασιλιάς, απαντώντας στον Δανιήλ, είπε: Στ' αλήθεια, ο Θεός σας, αυτός είναι Θεός θεών, και Κύριος των βασιλιάδων, και ο οποίος αποκαλύπτει μυστήρια· επειδή, μπόρεσες να αποκαλύψεις αυτό το μυστήριο.

⁴⁸ Τότε, ο βασιλιάς μεγάλυνε τον Δανιήλ, και του έδωσε δώρα μεγάλα και πολλά, και τον έκανε κύριο επάνω σε ολόκληρη την επαρχία της Βαβυλώνας, και αρχιδιοικητή επάνω σε όλους τούς σοφούς τής Βαβυλώνας.

⁴⁹ Και ο Δανιήλ ζήτησε από τον βασιλιά, και έβαλε τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδένεγώ, επί των υποθέσεων τής επαρχίας τής Βαβυλώνας· ενώ ο Δανιήλ βρισκόταν στην αυλή τού βασιλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

- Ο** ΒΑΣΙΛΙΑΣ Ναβουχοδονόσορας έκανε μια χρυσή εικόνα, το ύψος της 60 πήχες, και το πλάτος της έξι πήχες· και την έστησε στην πεδιάδα Δουρά, στην επαρχία τής Βαβυλώνας.
- ² Και ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας έστειλε να συγκεντρώσει τούς σατράπες, τους διοικητές, και τους τοπάρχες, τους κριτές, τους θησαυροφύλακες, τους συμβούλους, τους νομοδιδάσκαλους, και όλους τους άρχοντες των επαρχιών, για νάρθουν στα εγκαίνια της εικόνας, που είχε στήσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας.
- ³ Και οι σατράπες, οι διοικητές, και οι τοπάρχες, οι κριτές, οι θησαυροφύλακες, οι σύμβουλοι, οι νομοδιδάσκαλοι, και όλοι οι άρχοντες των επαρχιών, συγκεντρώθηκαν στα εγκαίνια της εικόνας, που είχε στήσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας· και στάθηκαν μπροστά στην εικόνα, που είχε στήσει ο Ναβουχοδονόσορας.
- ⁴ Και ένας κήρυκας βοούσε μεγαλόφωνα: Σε σας προστάζεται, λαοί, έθνη, και γλώσσες,
- ⁵ κατά την ώρα που θα ακούσετε τον ήχο τής σάλπιγγας, της σύριγγας, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, της συμφωνίας, και κάθε είδους μουσική, αφού πέσετε, προσκυνήστε τη χρυσή εικόνα, που έχει στήσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας·
- ⁶ και όποιος δεν πέσει και προσκυνήσει, την ίδια ώρα θα ριχτεί μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που καίει.
- ⁷ Γι' αυτό, όταν όλοι οι λαοί άκουσαν τον ήχο τής σάλπιγγας, της σύριγγας, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, και κάθε είδους μουσική, πέφτοντας όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες προσκυνούσαν τη χρυσή εικόνα, που είχε στήσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας.
- ⁸ Και μερικοί Χαλδαίοι ήρθαν τότε και διέβαλαν τους Ιουδαίους·
- ⁹ και είπαν, λέγοντας προς τον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα: Βασιλιά, να ζεις στον αιώνα.
- ¹⁰ Εσύ, βασιλιά, έβγαλες πρόσταγμα, κάθε άνθρωπος, που θα ακούσει τον ήχο τής σάλπιγγας, της σύριγγας, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, και της συμφωνίας, και κάθε είδους μουσική, να πέσει και να προσκυνήσει τη χρυσή εικόνα·
- ¹¹ και όποιος δεν πέσει και προσκυνήσει, να ριχτεί μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που καίει.
- ¹² Υπάρχουν μερικοί άνδρες Ιουδαίοι, που τους έβαλες στις υποθέσεις τής επαρχίας τής Βαβυλώνας, ο Σεδράχ, ο Μισάχ, και ο Αβδέ-νεγώ· αυτοί οι άνθρωποι, βασιλιά, δεν σε σεβάστηκαν· τους θεούς σου δεν λατρεύουν, και τη χρυσή εικόνα, που έχεις στήσει, δεν την προσκυνούν.
- ¹³ Τότε, ο Ναβουχοδονόσορας, με θυμό και οργή, πρόσταξε να φέρουν τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ. Και έφεραν αυτούς τους ανθρώπους μπροστά στον βασιλιά.
- ¹⁴ Και αποκρινόμενος ο Ναβουχοδονόσορας, τους είπε: Στ' αλήθεια, Σεδράχ, Μισάχ, και Αβδέ-νεγώ, δεν λατρεύετε τους θεούς μου, και δεν προσκυνάτε τη χρυσή εικόνα που έχω στήσει;
- ¹⁵ Τώρα, λοιπόν, αν είστε έτοιμοι, μόλις ακούσετε τον ήχο τής σάλπιγγας, της σύριγγας, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, και της συμφωνίας, και κάθε είδους μουσική, να πέσετε και να προσκυνήσετε την εικόνα που έχω κάνει, καλώς· αν, όμως, δεν προσκυνήσετε, θα ριχτείτε την ίδια ώρα μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που καίει· και ποιος είναι εκείνος ο Θεός, που θα σας ελευθερώσει από τα χέρια μου;
- ¹⁶ Ο Σεδράχ, ο Μισάχ, και ο Αβδέ-νεγώ απάντησαν, και είπαν στον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα: Εμείς δεν έχουμε ανάγκη να σου απαντήσουμε για το πράγμα αυτό.
- ¹⁷ Αν είναι έτσι, ο Θεός μας, που εμείς λατρεύουμε, είναι δυνατός να μας ελευθερώσει από το καμίνι τής φωτιάς που καίει· και από το χέρι σου, βασιλιά, θα μας ελευθερώσει.
- ¹⁸ Αλλά, και αν όχι, ας είναι σε σένα γνωστό, βασιλιά, ότι τους θεούς σου δεν τους

λατρεύουμε, και τη χρυσή εικόνα, που έχεις στήσει, δεν την προσκυνούμε.

19 Τότε, ο Ναβουχοδονόσορας γέμισε από θυμό, και η όψη τού προσώπου του αλλοιώθηκε ενάντια στον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ· και αφού μίλησε, πρόσταξε να κάψουν το καμίνι επτά φορές περισσότερο από ό,τι φαινόταν ότι έκαιγε.

20 Και ο βασιλιάς πρόσταξε τους δυνατότερους άνδρες τού στρατού του, να δέσουν τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ, και να τους ρίξουν στο καμίνι τής φωτιάς που έκαιγε.

21 Τότε, οι άνδρες εκείνοι δέθηκαν με τα σαλβάρια τους, τις τιάρες τους, και τις περικνημίδες τους, και τα άλλα ενδύματά τους, και ρίχτηκαν μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που έκαιγε.

22 Και επειδή η προσταγή τού βασιλιά ήταν κατεπείγουσα, και έκαναν το καμίνι να καίει υπερβολικά, η φλόγα τής φωτιάς θανάτωσε τους άνδρες εκείνους, που είχαν σηκώσει τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ.

23 Και αυτοί οι τρεις άνδρες, ο Σεδράχ, ο Μισάχ, και ο Αβδέ-νεγώ, έπεσαν δεμένοι μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που έκαιγε.

24 Και ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας έμεινε έκπληκτος· και καθώς σηκώθηκε με βιασύνη, μίλησε στους μεγιστάνες του και είπε: Δεν ρίξαμε τρεις άνδρες δεμένους στο μέσον τής φωτιάς; Και εκείνοι απάντησαν στον βασιλιά, και είπαν: Στ' αλήθεια, βασιλιά.

25 Και απαντώντας, είπε: Δέστε, εγώ βλέπω τέσσερις άνδρες λυμένους, να περπατούν στο μέσον τής φωτιάς, και βλάβη δεν υπάρχει σ' αυτούς· και η όψη του τέταρτου είναι όμοια με υιόν Θεού.

26 Τότε, αφού ο Ναβουχοδονόσορας πλησίασε στο στόμιο από το καμίνι τής φωτιάς που έκαιγε, μίλησε και είπε: Σεδράχ, Μισάχ, και Αβδέ-νεγώ, δούλοι τού Θεού τού υψίστου, βγείτε έξω, κι ελάτε. Τότε, ο Σεδράχ, ο Μισάχ, και ο Αβδέ-νεγώ, βγήκαν έξω από το μέσον τής φωτιάς.

27 Και αφού συγκεντρώθηκαν οι σατράπες, οι διοικητές, και οι τοπάρχες, και οι μεγιστάνες τού βασιλιά, είδαν αυτούς τούς άνδρες, ότι επάνω στα σώματά τους η φωτιά δεν είχε ισχύ, και τρίχα τού κεφαλιού τους δεν κήκε, και τα σαλβάρια τους δεν παράλλαξαν, ούτε μυρουδιά φωτιάς πέρασε επάνω τους.

28 Τότε, ο Ναβουχοδονόσορας μίλησε και είπε: Ευλογητός ο Θεός τού Σεδράχ, του Μισάχ, και του Αβδέ-νεγώ, που έστειλε τον άγγελό του, και ελευθέρωσε τους δούλους του, που έλπισαν σ' αυτόν, και παράκουσαν τον λόγο τού βασιλιά, και παρέδωσαν τα σώματά τους, για να μη λατρεύσουν ούτε να προσκυνήσουν άλλον θεό, εκτός από τον Θεό τους.

29 Γι' αυτό, βγάζω διάταγμα, ότι κάθε λαός, έθνος, και γλώσσα, που θα μιλήσει κακό ενάντια στον Θεό τού Σεδράχ, του Μισάχ, και του Αβδέ-νεγώ, θα καταμελιστεί, και τα σπίτια τους θα γίνουν κοπρώνες· επειδή, δεν υπάρχει άλλος θεός, που να μπορεί να ελευθερώσει με τέτοιο τρόπο.

30 Τότε, ο βασιλιάς προβίβασε τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ, στην επαρχία τής Βαβυλώνας.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 4

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ Ναβουχοδονόσορας προς όλους τους λαούς, έθνη, και γλώσσες, που κατοικούν επάνω σε ολόκληρη τη γη: Ειρήνη ας πληθυνθεί σε σας.

2 Τα σημεία και τα θαυμάσια που ο ύψιστος Θεός έκανε σε μένα, άρεσε μπροστά μου να τα αναγγείλω.

3 Πόσο μεγάλα είναι τα σημεία του! Και πόσο ισχυρά τα θαυμάσιά του! Η βασιλεία του

είναι αιώνια βασιλεία, και η εξουσία του σε γενεά και γενεά.

⁴ Εγώ ο Ναβουχοδονόσορας αναπαυόμουν στον οίκο μου, και ήμουν σε ακμή στο παλάτι μου·

⁵ είδα ένα όνειρο, που με κατέπληξε, και οι συλλογισμοί μου επάνω στο κρεβάτι μου και οι οράσεις τού κεφαλιού μου με τάραξαν.

⁶ Γι' αυτό, έβγαλα πρόσταγμα νάρθουν μπροστά μου όλοι οι σοφοί τής Βαβυλώνας, για να μου φανερώσουν την ερμηνεία τού ονείρου.

⁷ Τότε, μπήκαν μέσα οι μάγοι, οι επασιδοί, οι Χαλδαίοι και οι μάντιες· και εγώ είπα το όνειρο μπροστά τους, αλλά δεν μου φανέρωσαν την ερμηνεία του.

⁸ Και ύστερα, ήρθε μπροστά μου ο Δανιήλ, που το όνομά του ήταν Βαλτασάσαρ, σύμφωνα με το όνομα του θεού μου, και στον οποίο είναι το πνεύμα των άγιων θεών· και είπα μπροστά του το όνειρο, λέγοντας:

⁹ Βαλτασάσαρ, άρχοντα των μάγων, επειδή γνώρισα ότι το πνεύμα των άγιων θεών είναι σε σένα, και δεν σου είναι δύσκολο κανένα κρυπτό, πες μου τα οράματα του ονείρου μου, που είδα, και την ερμηνεία του.

¹⁰ Δες, τα οράματα του κεφαλιού μου επάνω στο κρεβάτι μου: Έβλεπα, και ξάφνου, ένα δέντρο στο μέσον τής γης, και το ύψος του μεγάλο.

¹¹ Το δέντρο μεγάλωσε και δυνάμωσε, και το ύψος του έφτανε μέχρι τον ουρανό, και η θέα του μέχρι τα πέρατα ολόκληρης της γης.

¹² Τα φύλλα του ήσαν ωραία, και ο καρπός του πολύς, και σ' αυτό ήταν τροφή για όλους· κάτω από τη σκιά του αναπαύονταν τα θηρία τού χωραφιού, και στα κλαδιά του κατασκήνωναν τα πουλιά τού ουρανού, και απ' αυτό τρεφόταν κάθε σάρκα.

¹³ Είδα στα οράματα του κεφαλιού μου επάνω στο κρεβάτι μου, και ξάφνου, ένας φύλακας και άγιος κατέβηκε από τον ουρανό·

¹⁴ και φώναξε μεγαλόφωνα, και είπε ως εξής: Κόψτε το δέντρο, και αποκόψτε τα κλαδιά του· εκτινάξτε τα φύλλα του, και διασκορπίστε τον καρπό του· ας φύγουν τα θηρία από κάτω του, και τα πουλιά από τα κλαδιά του·

¹⁵ το στέλεχος, όμως, των ριζών του αφήστε το στη γη, κι αυτό με σιδερένιον και χάλκινον δεσμό, στο τρυφερό χορτάρι τού χωραφιού· και θα βρέχεται με τη δρόσο τού ουρανού, και η μερίδα του θα είναι μαζί με τα θηρία, στο χορτάρι τής γης·

¹⁶ η καρδιά του θα μεταβληθεί από την ανθρώπινη, και θα του δοθεί καρδιά θηρίου· και θα περάσουν επάνω του επτά καιροί.

¹⁷ Αυτό το πράγμα είναι με πρόσταγμα των φυλάκων, και η υπόθεση με τον λόγο των αγίων· ώστε να γνωρίσουν αυτοί που ζουν ότι ο Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και σε όποιον θέλει τη δίνει, και το εξουθένημα των ανθρώπων βάζει επάνω σ' αυτή.

¹⁸ Αυτό το όνειρο είδα εγώ ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας· κι εσύ, Βαλτασάσαρ, πες την ερμηνεία του· επειδή, όλοι οι σοφοί τού βασιλείου μου δεν είναι ικανοί να φανερώσουν σε μένα την ερμηνεία· ενώ εσύ είσαι ικανός· επειδή, το πνεύμα των άγιων θεών είναι μέσα σε σένα.

¹⁹ Τότε, ο Δανιήλ, που το όνομά του ήταν Βαλτασάσαρ, έμεινε μέχρι μία ώρα εκστατικός, και τον τάραξαν οι διαλογισμοί του. Ο βασιλιάς μίλησε και είπε: Βαλτασάσαρ, ας μη σε ταράζει το όνειρο ή η ερμηνεία του. Ο Βαλτασάσαρ απάντησε και είπε: Κύριέ μου, το όνειρο ας έρθει επάνω σ' εκείνους που σε μισούν, και η ερμηνεία του επάνω στους εχθρούς σου.

²⁰ Το δέντρο που είδες, που αυξήθηκε και δυνάμωσε, που το ύψος του έφτασε μέχρι τον ουρανό, και η θέα του σε όλη τη γη,

- ²¹ και τα φύλλα του ήσαν ωραία, και ο καρπός του πολύς, και τροφή για όλους ήταν σ' αυτό, και από κάτω του κατοικούσαν τα θηρία τού χωραφιού, και στα κλαδιά του κατασκήνωναν τα πουλιά τού ουρανού,
- ²² βασιλιά, εσύ είσαι αυτό το δέντρο, που μεγαλύνθηκες και δυνάμωσες· και υψώθηκε η μεγαλοσύνη σου, και έφτασε μέχρι τον ουρανό, και η εξουσία σου μέχρι τα πέρατα της γης.
- ²³ Και για το ότι ο βασιλιάς είδε έναν φύλακα και άγιο, που κατέβαινε από τον ουρανό, και έλεγε: Κόψτε το δέντρο, και καταστρέψτε το· αφήστε στη γη μόνον το στέλεχος των ριζών του, κι αυτό με σιδερένιον και χάλκινον δεσμό, στο τρυφερό χορτάρι τού χωραφιού· και ας βρέχεται από τη δρόσο τού ουρανού, και με τα θηρία τού χωραφιού ας είναι η μερίδα του, μέχρι να περάσουν επάνω σ' αυτό επτά καιροί·
- ²⁴ βασιλιά, αυτή είναι η ερμηνεία, κι αυτή η απόφαση του Υψίστου, που έφτασε επάνω στον κύριό μου τον βασιλιά·
- ²⁵ και θα εκδιωχθείς από τους ανθρώπους, και η κατοικία σου θα είναι μαζί με τα θηρία του χωραφιού, και θα τρως χορτάρι όπως τα βόδια, και θα βρέχεσαι από τη δρόσο του ουρανού· και θα περάσουν επάνω σου επτά καιροί, μέχρις ότου γνωρίσεις ότι ο Ύψιστος είναι ο Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και σε όποιον θέλει, τη δίνει.
- ²⁶ Και για το ότι προστάχθηκε να αφήσουν το στέλεχος των ριζών του δέντρου· το βασιλείό σου θα στερεωθεί σε σένα, αφού γνωρίσεις την ουράνια εξουσία.
- ²⁷ Γι'αυτό, βασιλιά, ας γίνει σε σένα δεκτή η συμβουλή μου, και απόκοψε τις αμαρτίες σου με δικαιοσύνη, και τις ανομίες σου με οικτιρμούς φτωχών· ίσως και διαρκέσει η ευημερία σου.
- ²⁸ Όλα αυτά ήρθαν επάνω στον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα.
- ²⁹ Στο τέλος των 12 μηνών, ενώ περπατούσε επάνω σε έναν ψηλό τόπο στο βασιλικό παλάτι τής Βαβυλώνας,
- ³⁰ ο βασιλιάς μίλησε, και είπε: Δεν είναι αυτή η μεγάλη Βαβυλώνα, που εγώ έκτισα για καθέδρα τού βασιλείου με ισχύ τής δύναμής μου, και για τιμή τής δόξας μου;
- ³¹ Ο λόγος ήταν ακόμα στο στόμα τού βασιλιά, και έγινε φωνή από τον ουρανό, λέγοντας: Σε σένα αναγγέλλεται, βασιλιά Ναβουχοδονόσορα: Η βασιλεία σου παρήλθε από σένα·
- ³² και θα εκδιωχθείς από τους ανθρώπους, και η κατοικία σου θα είναι μαζί με τα θηρία τού χωραφιού· χορτάρι θα τρως όπως τα βόδια, και θα περάσουν επάνω σου επτά καιροί, μέχρις ότου γνωρίσεις ότι ο Ύψιστος είναι ο Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και σε όποιον θέλει, τη δίνει.
- ³³ Και κατά την ώρα αυτή εκτελέστηκε ο λόγος επάνω στον Ναβουχοδονόσορα· και εκδιώχθηκε από τους ανθρώπους, και έτρωγε χορτάρι όπως τα βόδια, και το σώμα του βρεχόταν από τη δρόσο τού ουρανού, μέχρις ότου αυξήθηκαν οι τρίχες του σαν φτερά αετών, και τα νύχια του σαν των ορνέων.
- ³⁴ Και στο τέλος των ημερών, εγώ ο Ναβουχοδονόσορας, σήκωσα τα μάτια μου προς τον ουρανό, και τα μυαλά μου επέστρεψαν σε μένα, και ευλόγησα τον Ύψιστο, και αίνεσα και δόξασα αυτόν που ζει στον αιώνα, του οποίου η εξουσία είναι εξουσία αιώνια, και η βασιλεία του σε γενεά και γενεά·
- ³⁵ και όλοι οι κάτοικοι της γης λογίζονται μπροστά του ως ένα τίποτε· και σύμφωνα με τη θέλησή του πράττει στο στράτευμα του ουρανού, και στους κατοίκους τής γης· και δεν υπάρχει κάποιος που να εμποδίζει το χέρι του ή που να του λέει: Τι έκανες;
- ³⁶ Κατά τον ίδιο καιρό τα μυαλά μου επέστρεψαν σε μένα· και για δόξα τής βασιλείας μου επανήλθε σε μένα η λαμπρότητά μου και η μορφή μου, και οι αυλικοί μου και οι μεγιστάνες μου με ζητούσαν, και στερεώθηκα στη βασιλεία μου, και μου προστέθηκε μεγαλύτερη

μεγαλειότητα.

³⁷ Τώρα, εγώ ο Ναβουχοδονόσορας αινώ και υπερυψώνω και δοξάζω τον βασιλιά του ουρανού· επειδή, όλα τα έργα του είναι αλήθεια, και οι δρόμοι του κρίση· και μπορεί να ταπεινώσει αυτούς που περπατούν μέσα στην υπερηφάνεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ Βαλτάσαρ έκανε ένα μεγάλο συμπόσιο σε χίλιους από τους μεγιστάνες του, και έπινε κρασί μπροστά στους χίλιους.

² Και στη γεύση τού κρασιού, ο Βαλτάσαρ πρόσταξε να φέρουν τα σκεύη τα χρυσαφένια και τα ασημένια, που ο πατέρας του ο Ναβουχοδονόσορας είχε αφαιρέσει από τον ναό στην Ιερουσαλήμ, για να πιουν μ' αυτά ο βασιλιάς και οι μεγιστάνες του, οι γυναίκες του, και οι παλλακές του.

³ Και φέρθηκαν τα σκεύη τα χρυσά, που είχαν αφαιρεθεί από τον ναό τού οίκου τού Θεού, που ήταν στην Ιερουσαλήμ· και έπιναν μ' αυτά ο βασιλιάς και οι μεγιστάνες του, και οι γυναίκες του, και οι παλλακές του.

⁴ Έπιναν κρασί, και αίνεσαν τους θεούς τούς χρυσούς, και ασημένιους, τους χάλκινους, τους σιδερένιους, τους ξύλινους, και τους πέτρινους.

⁵ Και κατά την ίδια ώρα πρόβαλαν δάχτυλα από χέρι ανθρώπου, και έγραψαν απέναντι από τη λυχνία, επάνω στο κονίαμα τού τοίχου του παλατιού τού βασιλιά· και ο βασιλιάς έβλεπε την παλάμη τού χεριού, η οποία έγραψε.

⁶ Τότε, η όψη τού βασιλιά αλλοιώθηκε, και οι συλλογισμοί του τον συντάραζαν, ώστε οι σύνδεσμοι της οσφύος του διαλύονταν, και τα γόνατά του συγκρούονταν.

⁷ Και ο βασιλιάς βόησε μεγαλόφωνα να φέρουν μέσα τούς επασιδούς, τους Χαλδαίους, και τους μάντεις. Τότε, ο βασιλιάς μίλησε, και είπε στους σοφούς τής Βαβυλώνας: Όποιος διαβάσει αυτή τη γραφή, και μου δείξει την ερμηνεία της, θα ντυθεί πορφύρα, και η χρυσή αλυσίδα θα μπει γύρω από τον λαιμό του, και θα είναι ο τρίτος άρχοντας του βασιλείου.

⁸ Τότε, μπήκαν μέσα όλοι οι σοφοί τού βασιλιά· όμως, δεν μπορούσαν να διαβάσουν τη γραφή ούτε να φανερώσουν στον βασιλιά την ερμηνεία της.

⁹ Και ο βασιλιάς Βαλτάσαρ ταραχτήκε υπερβολικά, και αλλοιώθηκε σ' αυτόν η όψη του, και οι μεγιστάνες του συνταράχτηκαν.

¹⁰ Η βασίλισσα, από τα λόγια τού βασιλιά και των μεγιστάνων του, μπήκε μέσα στον οίκο τού συμποσίου· και η βασίλισσα μίλησε, και είπε: Βασιλιά, να ζεις στον αιώνα· να μη σε ταραζουν οι συλλογισμοί σου, και η όψη σου ας μη αλλοιώνεται.

¹¹ Υπάρχει άνθρωπος στο βασίλειό σου, στον οποίο υπάρχει το πνεύμα των αγίων θεών· και στις ημέρες τού πατέρα σου, φως και σύνεση, και σοφία, όπως η σοφία των θεών, βρέθηκαν σ' αυτόν, τον οποίο ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας, ο πατέρας σου, ο βασιλιάς ο πατέρας σου, τον είχε κάνει άρχοντα των μάγων, των επασιδών, των Χαλδαίων, και των μάντεων·

¹² επειδή, πνεύμα έξοχο, και γνώση, και σύνεση, ερμηνεία ονείρων, και εξήγηση αινιγμάτων, και λύση αποριών, βρέθηκαν σ' αυτόν, τον Δανιήλ, τον οποίο ο βασιλιάς ο πατέρας σου είχε μετονομάσει σε Βαλτασάσαρ· τώρα, λοιπόν, ας προσκληθεί ο Δανιήλ, και θα σου δείξει την ερμηνεία.

¹³ Τότε, φέρθηκε μέσα ο Δανιήλ μπροστά στον βασιλιά. Και ο βασιλιάς μίλησε, και είπε στον Δανιήλ: Εσύ είσαι ο Δανιήλ εκείνος, που είσαι από τους γιους τής αιχμαλωσίας τού Ιούδα, που είχε φέρει από την Ιουδαία ο βασιλιάς ο πατέρας μου;

¹⁴ Άκουσα πραγματικά για σένα, ότι το πνεύμα των θεών είναι μέσα σε σένα, και φως, και

σύνεση, και έξοχη σοφία βρέθηκαν σε σένα.

15 Και τώρα, μπήκαν μέσα μπροστά μου οι σοφοί, και οι επασιδοί, για να διαβάσουν αυτή τη γραφή, και να μου φανερώσουν την ερμηνεία της· όμως, δεν μπόρεσαν να δείξουν την ερμηνεία τού πράγματος.

16 Και εγώ άκουσα για σένα ότι, μπορείς να ερμηνεύεις, και να λύνεις απορίες· τώρα, λοιπόν, αν μπορείς να διαβάσεις τη γραφή, και να μου φανερώσεις την ερμηνεία της, θα ντυθείς πορφύρα, και η χρυσή αλυσίδα θα μπει γύρω από τον λαιμό σου, και θα είσαι ο τρίτος άρχοντας του βασιλείου.

17 Τότε, ο Δανιήλ απάντησε, και είπε μπροστά στον βασιλιά: Τα δώρα σου ας είναι σε σένα, και δώσε σε άλλον τις αμοιβές σου· εγώ, όμως, θα διαβάσω τη γραφή στον βασιλιά, και θα του φανερώσω την ερμηνεία.

18 Βασιλιά, ο Θεός ο Ύψιστος έδωσε στον πατέρα σου τον Ναβουχοδονόσορα βασιλεία και μεγαλειότητα, και δόξα, και τιμή·

19 και για τη μεγαλειότητα, που του είχε δώσει, όλοι οι λαοί, έθνη, και γλώσσες, έτρεμαν και φοβούνταν μπροστά του· όποιον ήθελε φόνευε, και όποιον ήθελε διατηρούσε ζωντανόν, και όποιον ήθελε ύψωνε, και όποιον ήθελε ταπείνωνε·

20 όταν, όμως, η καρδιά του υψώθηκε, και ο νους του σκληρύνθηκε μέσα στην υπερηφάνεια, τον κατέβασαν από τον βασιλικό του θρόνο, και η δόξα του αφαιρέθηκε απ' αυτόν·

21 και εκδιώχθηκε από τους γιους των ανθρώπων· και η καρδιά του έγινε όπως των θηρίων, και η κατοικία του ήταν μαζί με τα άγρια γαϊδούρια· τρεφόταν με χορτάρι σαν τα βόδια, και το σώμα του βρεχόταν από τη δρόσο τού ουρανού· μέχρις ότου γνώρισε ότι ο Θεός ο ύψιστος είναι ο Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και όποιον θέλει, στήνει επάνω σ' αυτή.

22 Κι εσύ, ο γιος του, ο Βαλτάσαρ, δεν ταπείνωσες την καρδιά σου, ενώ τα γνώριζες όλα αυτά·

23 αλλά, υψώθηκες ενάντια στον Κύριο του ουρανού· και τα σκεύη τού οίκου του έφεραν μπροστά σου, και πίνατε κρασί απ' αυτά, κι εσύ και οι μεγιστάνες σου, οι γυναίκες σου, και οι παλλακές σου· και δοξολόγησες τους θεούς τούς ασημένιους, και τους χρυσούς, τους χάλκινους, και τους σιδερένιους, τους ξύλινους και τους πέτρινους, που δεν βλέπουν ούτε ακούν ούτε καταλαβαίνουν· και τον Θεό, στου οποίου το χέρι είναι η πνοή σου, και στην εξουσία του όλοι οι δρόμοι σου, δεν δόξασες.

24 Γι' αυτό, στάλθηκε από μπροστά του η παλάμη τού χεριού, και εγχαράχθηκε αυτή η γραφή.

25 Και τούτη είναι η γραφή που εγχαράχθηκε: Μ ε ν έ, Μ ε ν έ, Θ ε κ έ λ, Ο υ φ α ρ σ ί ν.

26 Αυτή είναι η ερμηνεία του πράγματος: Μ ε ν έ, ο Θεός μέτρησε τη βασιλεία σου, και την τελείωσε.

27 Θ ε κ έ λ, ζυγίστηκες στην πλάστιγγα, και βρέθηκες ελλιπής.

28 Φ ε ρ έ ς, διαιρέθηκε η βασιλεία σου, και δόθηκε στους Μήδους και Πέρσες.

29 Τότε, ο Βαλτάσαρ πρόσταξε, και έντυσαν τον Δανιήλ την πορφύρα, και περιέβαλαν τη χρυσή αλυσίδα γύρω από τον λαιμό του, για να είναι ο τρίτος άρχοντας του βασιλείου.

30 Την ίδια εκείνη νύχτα ο Βαλτάσαρ, ο βασιλιάς των Χαλδαίων φονεύθηκε.

31 Και ο Δαρείος ο Μήδος πήρε τη βασιλεία, ήταν δε περίπου 62 χρόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΦΑΝΗΚΕ αρεστό στον Δαρείο να βάλει επάνω στο βασίλειό του 120 σατράπες, για να είναι επάνω σε ολόκληρο το βασίλειο·

² κι επάνω σ' αυτούς, έβαλε τρεις προέδρους, (ένας από τους οποίους ήταν ο Δανιήλ), για να αποδίδουν λόγο σ' αυτούς οι σατράπες αυτοί, και να μη ζημιώνεται ο βασιλιάς.

³ Τότε, αυτός ο Δανιήλ προτιμήθηκε, περισσότερο από τους προέδρους και τους σατράπες, επειδή πνεύμα έξοχο υπήρχε σ' αυτόν· και ο βασιλιάς στοχάστηκε να τον τοποθετήσει επάνω σε ολόκληρο το βασίλειο.

⁴ Και οι πρόεδροι και οι σατράπες ζητούσαν να βρουν πρόφαση ενάντια στον Δανιήλ από τις υποθέσεις τής βασιλείας· όμως, δεν μπορούσαν να βρουν καμιά πρόφαση ούτε αμάρτημα· επειδή, ήταν πιστός, και δεν βρέθηκε σ' αυτόν κανένα σφάλμα ούτε αμάρτημα.

⁵ Και οι άνθρωποι αυτοί είπαν: Δεν θα βρούμε πρόφαση ενάντια στον Δανιήλ, εκτός αν βρούμε κάτι εναντίον του από τον νόμο τού Θεού του.

⁶ Τότε, οι πρόεδροι και οι σατράπες αυτοί συγκεντρώθηκαν στον βασιλιά, και του είπαν τα εξής: Βασιλιά Δαρείε, να ζεις στον αιώνα.

⁷ Όλοι οι πρόεδροι του βασιλείου, οι διοικητές, και οι σατράπες, οι αυλικοί, και οι τοπάρχες, συμβουλευτήκαν να εκδοθεί βασιλικό ψήφισμα, και να στηριχθεί απαγόρευση, ότι, όποιος κάνει κάποια αίτηση από οποιονδήποτε θεό ή άνθρωπο, μέχρι 30 ημέρες, εκτός από σένα, βασιλιά, αυτός να ριχτεί στον λάκκο των λιονταριών·

⁸ τώρα, λοιπόν, βασιλιά, κάνε την απαγόρευση, και υπόγραψε το ψήφισμα, για να μη αλλαχτεί, σύμφωνα με τον νόμο των Μήδων και Περσών, που δεν ακυρώνεται.

⁹ Γι' αυτό, ο βασιλιάς Δαρείος υπέγραψε τη γραφή και την απαγόρευση.

¹⁰ Και ο Δανιήλ, καθώς έμαθε ότι υπογράφηκε η γραφή, μπήκε μέσα στο σπίτι του· και έχοντας ανοιγμένα τα παράθυρα του κοιτώνα του προς την Ιερουσαλήμ, έπεφτε επάνω στα γόνατά του τρεις φορές την ημέρα, προσευχόμενος και δοξολογώντας μπροστά στον Θεό του, όπως έκανε πρωύτερα.

¹¹ Τότε, εκείνοι οι άνθρωποι συγκεντρώθηκαν, και βρήκαν τον Δανιήλ να κάνει αίτηση, και να ικετεύει τον Θεό του.

¹² Γι' αυτό, αφού ήρθαν, μίλησαν στον βασιλιά για τη βασιλική απαγόρευση, λέγοντας: Δεν υπέγραψες απόφαση, ότι κάθε άνθρωπος, που θα κάνει αίτηση από οποιονδήποτε θεό ή άνθρωπο, μέχρι 30 ημέρες, εκτός από σένα, βασιλιά, θα ριχτεί στον λάκκο των λιονταριών; Ο βασιλιάς απάντησε και είπε: Αληθινός είναι ο λόγος, σύμφωνα με τον νόμο των Μήδων και Περσών, ο οποίος δεν ακυρώνεται.

¹³ Τότε, απάντησαν και είπαν μπροστά στον βασιλιά: Ο Δανιήλ, εκείνος, που είναι από τους γιους τής αιχμαλωσίας τού Ιούδα, δεν σε σέβεται, βασιλιά, ούτε την απόφαση που υπέγραψες, αλλά κάνει τη δέησή του τρεις φορές την ημέρα.

¹⁴ Τότε, ο βασιλιάς, καθώς άκουσε τα λόγια, λυπήθηκε πολύ γι' αυτό, και φρόντιζε εγκάρδια για τον Δανιήλ να τον ελευθερώσει· και αγωνιζόταν μέχρι τη δύση τού ήλιου για να τον λυτρώσει.

¹⁵ Τότε, εκείνοι οι άνθρωποι συγκεντρώθηκαν στον βασιλιά, και του είπαν: Να ξέρεις, βασιλιά, ότι ο νόμος των Μήδων και Περσών είναι: Καμιά απαγόρευση ούτε διαταγή, που ο βασιλιάς κάνει, δεν ακυρώνεται.

¹⁶ Τότε, ο βασιλιάς πρόσταξε, και έφεραν τον Δανιήλ, και τον έρριξαν στον λάκκο των λιονταριών. Και ο βασιλιάς μίλησε και είπε στον Δανιήλ: Ο Θεός σου, που εσύ λατρεύεις ακατάπαυστα, αυτός θα σε ελευθερώσει.

¹⁷ Και φέρθηκε μια πέτρα, και μπήκε επάνω στο στόμιο του λάκκου· και ο βασιλιάς τη σφράγισε με την ίδια του τη σφραγίδα, και με τη σφραγίδα των μεγιστάνων του, για να μη αλλοιωθεί τίποτε για τον Δανιήλ.

- ¹⁸ Τότε, ο βασιλιάς πήγε στο παλάτι του, και διανυχτέρευσε νηστικός, και δεν φέρθηκαν μπροστά του μουσικά όργανα· και ο ύπνος του έφυγε απ' αυτόν.
- ¹⁹ Και ο βασιλιάς σηκώθηκε πολύ ενωρίς το πρωί, και με βιασύνη πήγε στον λάκκο των λιονταριών.
- ²⁰ Και ήρθε στον λάκκο, και φώναξε στον Δανιήλ με κλαμένη φωνή· και ο βασιλιάς μίλησε, και είπε στον Δανιήλ: Δανιήλ, Δανιήλ, δούλε τού ζωντανού Θεού, ο Θεός σου, που εσύ ακατάπαυστα λατρεύεις, μπόρεσε να σε ελευθερώσει από τα λιοντάρια;
- ²¹ Τότε, ο Δανιήλ μίλησε στον βασιλιά: Βασιλιά, να ζεις στον αιώνα.
- ²² Ο Θεός μου απέστειλε τον άγγελό του, και έφραξε τα στόματα των λιονταριών, και δεν με έβλαψαν· επειδή, βρέθηκε αθωότητα μέσα σε μένα μπροστά του· κι ακόμα, μπροστά σου, βασιλιά, δεν έπραξα κάποιο πταίσμα.
- ²³ Τότε, ο βασιλιάς χάρηκε υπερβολικά γι' αυτό, και πρόσταξε να ανεβάσουν τον Δανιήλ από τον λάκκο. Και ανέβασαν τον Δανιήλ από τον λάκκο, και καμιά βλάβη δεν βρέθηκε σ' αυτόν, επειδή είχε πίστη στον Θεό του.
- ²⁴ Τότε, ο βασιλιάς πρόσταξε, και έφεραν εκείνους τους ανθρώπους, που διέβαλαν τον Δανιήλ, και τους έρριξαν στον λάκκο των λιονταριών, αυτούς, τα παιδιά τους, και τις γυναίκες τους· και πριν φτάσουν στο βάθος τού λάκκου, τα λιοντάρια τούς συνάρπαξαν, και κατασύντριψαν όλα τα κόκαλά τους.
- ²⁵ Τότε, ο Δαρείος ο βασιλιάς έγραψε σε όλους τούς λαούς, έθνη, και γλώσσες, που κατοικούν σε ολόκληρη τη γη: Ειρήνη ας πληθυνθεί σε σας!
- ²⁶ Από μένα βγήκε διαταγή, σε όλο το κράτος τής βασιλείας μου οι άνθρωποι να τρέμουν και να φοβούνται μπροστά στον Θεό τού Δανιήλ· επειδή, αυτός είναι Θεός ζωντανός, και παραμένει στον αιώνα, και η βασιλεία του δεν θα φθαρεί, και η εξουσία του θα είναι μέχρι τέλους·
- ²⁷ αυτός είναι ο ελευθερωτής και σωτήρας, και ο οποίος κάνει σημεία και τεράστια στον ουρανό κι επάνω στη γη, ο οποίος ελευθέρωσε τον Δανιήλ από τη δύναμη των λιονταριών.
- ²⁸ Και ο Δανιήλ αυτός ευημέρησε στη βασιλεία τού Δαρείου, και στη βασιλεία τού Κύρου τού Πέρση.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 7

ΚΑΤΑ τον πρώτο χρόνο τού Βαλτάσαρ, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, ο Δανιήλ είδε όνειρο, και οράσεις τού κεφαλιού του επάνω στο κρεβάτι του· τότε, έγραψε το ενύπνιο, και διηγήθηκε το σύνολο των λόγων.

- ² Ο Δανιήλ μίλησε και είπε: Εγώ θωρούσα στο όραμά μου τη νύχτα, και ξάφνου, οι τέσσερις άνεμοι του ουρανού όρμησαν μαζί επάνω στη Μεγάλη Θάλασσα.
- ³ Και από τη Θάλασσα ανέβηκαν τέσσερα μεγάλα θηρία, που διέφεραν μεταξύ τους.
- ⁴ Το πρώτο ήταν σαν λιοντάρι, και είχε φτερούγες αετού· θωρούσα, μέχρι που αποσπάστηκαν οι φτερούγες του, και σηκώθηκε από τη γη, και στάθηκε στα πόδια σαν άνθρωπος, και του δόθηκε καρδιά ανθρώπου.
- ⁵ Και ξάφνου, έπειτα ένα δεύτερο θηρίο, όμοιο με αρκούδα, και σηκώθηκε κατά το ένα πλαϊνό, και στο στόμα του είχε τρία πλευρά ανάμεσα στα δόντια του· και του έλεγαν ως εξής: Σήκω, κατάφαγε πολλές σάρκες.
- ⁶ Μετά απ' αυτό, θωρούσα, και ξάφνου, ένα άλλο, σαν λεοπάρδαλη, που είχε επάνω στην πλάτη του τέσσερις φτερούγες πουλιού· το θηρίο είχε ακόμα τέσσερα κεφάλια· και του δόθηκε εξουσία.
- ⁷ Μετά απ' αυτό, είδα στα οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένα τέταρτο θηρίο, τρομερό και

καταπληκτικό, και υπερβολικά ισχυρό· και είχε μεγάλα σιδερένια δόντια· κατέτρωγε και κατασύντριβε, και καταπατούσε το υπόλοιπο με τα πόδια του· κι αυτό, ήταν διαφορετικό από όλα τα θηρία, που ήσαν πριν απ' αυτό· και είχε δέκα κέρατα.

⁸ Παρατηρούσα τα κέρατα, και ξάφνου, ένα άλλο μικρό κέρας ανέβηκε ανάμεσά τους, μπροστά στο οποίο τρία από τα πρώτα κέρατα ξεριζώθηκαν· και είδα ότι, σ' αυτό το κέρας υπήρχαν μάτια ανθρώπου, και στόμα, που μιλούσε μεγάλα πράγματα.

⁹ Θωρούσα, μέχρις ότου τέθηκαν οι θρόνοι, και ο Παλαιός των ημερών κάθησε, του οποίου το ένδυμα ήταν λευκό σαν χιόνι, και οι τρίχες τού κεφαλιού του σαν καθαρό μαλλί· ο θρόνος του ήταν σαν φλόγα φωτιάς· οι τροχοί του σαν φωτιά που κατέφλεγε.

¹⁰ Ποταμός φωτιάς έβγαινε και διαχεόταν από μπροστά του. Χίλιες χιλιάδες τον υπηρετούσαν, και χίλιες μυριάδες παραστέκονταν μπροστά του· το κριτήριο κάθησε, και τα βιβλία ανοίχτηκαν.

¹¹ Θωρούσα τότε, εξαιτίας τής φωνής των μεγάλων λόγων, που μιλούσε το κέρας, θωρούσα μέχρις ότου θανατώθηκε το θηρίο, και το σώμα του απολέσθηκε και δόθηκε σε καύση φωτιάς.

¹² Και για τα υπόλοιπα θηρία, η εξουσία τους αφαιρέθηκε· όμως, τους δόθηκε παράταση ζωής μέχρι καιρού και χρόνου.

¹³ Και είδα σε οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένας σαν Υιός ανθρώπου ερχόταν μαζί με τα σύννεφα του ουρανού, και έφτασε μέχρι τον Παλαιό των ημερών, και τον έφεραν μέσα, μπροστά του.

¹⁴ Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του είναι αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί.

¹⁵ Το πνεύμα μου, μέσα στο σώμα μου, εμένα του Δανιήλ, έφριξε, και τα οράματα του κεφαλιού μου με τάραζαν.

¹⁶ Πλησίασα σε έναν από τους παριστάμενους, και ζητούσα να μάθω απ' αυτόν την αλήθεια για όλα αυτά. Και μου μίλησε, και μου φανέρωσε την ερμηνεία των πραγμάτων.

¹⁷ Αυτά τα μεγάλα θηρία, που είναι τέσσερα, είναι τέσσερις βασιλιάδες, που θα σηκωθούν από τη γη.

¹⁸ Αλλά, οι άγιοι του Υψίστου θα παραλάβουν τη βασιλεία, και θα έχουν το βασίλειο στον αιώνα, και στον αιώνα τού αιώνα.

¹⁹ Τότε, ήθελα να μάθω την αλήθεια για το τέταρτο θηρίο, που ήταν διαφορετικό από όλα τα άλλα, υπερβολικά τρομερό, του οποίου τα δόντια ήσαν σιδερένια, και τα νύχια του χάλκινα· κατέτρωγε, κατασύντριβε, και καταπατούσε το υπόλοιπο με τα πόδια του·

²⁰ και για τα δέκα κέρατα, που ήσαν στο κεφάλι του, και για το άλλο, που ανέβηκε, και μπροστά στο οποίο έπεσαν τρία· λέω για το κέρατο εκείνο, το οποίο είχε μάτια, και στόμα που μιλούσε μεγάλα πράγματα, του οποίου η όψη ήταν ρωμαλαιότερη από τους συντρόφους του.

²¹ Θωρούσα, και το κέρας εκείνο έκανε πόλεμο με τους αγίους, και υπερίσχυε εναντίον τους·

²² μέχρις ότου ήρθε ο Παλαιός των ημερών, και η κρίση δόθηκε στους αγίους τού Υψίστου· και ο καιρός έφτασε, και οι άγιοι πήραν τη βασιλεία.

²³ Και εκείνος είπε: Το θηρίο θα είναι η τέταρτη βασιλεία επάνω στη γη, η οποία θα διαφέρει από όλες τις βασιλείες, και θα καταφάει ολόκληρη τη γη, και θα την καταπατήσει, και θα την κατασυντρίψει.

²⁴ Και τα δέκα κέρατα είναι δέκα βασιλιάδες, που θα σηκωθούν απ' αυτή τη βασιλεία· και ύστερα απ' αυτούς θα σηκωθεί ένας άλλος· κι αυτός θα διαφέρει από τους πρώτους, και

θα υποτάξει τρεις βασιλιάδες.

²⁵ Και θα μιλήσει λόγια ενάντια στον Ύψιστο, και θα κατατρέχει τους αγίους τού Υψίστου, και θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους· και θα δοθούν στο χέρι του μέχρι καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό.

²⁶ Όμως, θα καθίσει κριτήριο, και η εξουσία του θα αφαιρεθεί, για να φθαρεί και να αφανιστεί μέχρι τέλους.

²⁷ Και η βασιλεία, και η εξουσία, και η μεγαλοσύνη των βασιλειών, που είναι κάτω από κάθε ουρανό, θα δοθεί στον λαό των αγίων τού Υψίστου, του οποίου η βασιλεία είναι βασιλεία αιώνια, και όλες οι εξουσίες θα λατρεύσουν και θα υπακούσουν σ' αυτόν.

²⁸ Μέχρις εδώ είναι το τέλος τού πράγματος. Όσο για μένα, τον Δανιήλ, πολύ με τάραζαν οι συλλογισμοί μου, και η όψη μου αλλοιώθηκε μέσα μου· όμως, διατήρησα το πράγμα στην καρδιά μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΚΑΤΑ τον τρίτο χρόνο τής βασιλείας τού βασιλιά Βαλτάσαρ, φάνηκε σε μένα όραση, σε μένα, τον Δανιήλ, ύστερα από εκείνη που φάνηκε σε μένα πρωτύτερα.

² Και είδα στην όραση· και όταν είδα, ήμουν στα Σούσα, τη βασιλική πόλη, που είναι στην επαρχία τού Ελάμ· και είδα στην όραση, και εγώ ήμουν κοντά στον ποταμό Ουλαΐ.

³ Και σήκωσα τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, μπροστά στον ποταμό στεκόταν ένα κριάρι, που είχε κέρατα· και τα κέρατα ήσαν ψηλά, το ένα, όμως, ψηλότερο από το άλλο· και το ψηλότερο ξεφύτρωσε ύστερα.

⁴ Είδα το κριάρι να κερατίζει προς τη δύση, και προς τον βορρά, και προς τον νότο· και κανένα θηρίο δεν μπορούσε να σταθεί μπροστά του, και δεν υπήρχε κάποιος που να ελευθερώνει από το χέρι του· αλλά, έκανε σύμφωνα με τη θέλησή του, και μεγαλύνθηκε.

⁵ Κι ενώ εγώ σκεπτόμουν, ξάφνου, ένας τράγος ερχόταν από τη δύση επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, και δεν άγγιζε το έδαφος· και ο τράγος είχε ένα κέρας περίβλεπτο ανάμεσα στα μάτια του.

⁶ Και ήρθε μέχρι το κριάρι, που είχε τα δύο κέρατα, που είχα δει να στέκεται μπροστά στον ποταμό, και έτρεξε προς αυτό με την ορμή τής δυνάμής του.

⁷ Και τον είδα ότι πλησίασε στο κριάρι, και εξαγριώθηκε εναντίον του, και χτύπησε το κριάρι, και σύντριψε τα δύο του κέρατα· και δεν υπήρχε δύναμη στο κριάρι να σηκωθεί μπροστά του, αλλά το έρριξε καταγής, και το καταπάτησε· και δεν υπήρχε κάποιος να ελευθερώσει το κριάρι από το χέρι του.

⁸ Γι' αυτό, ο τράγος μεγαλύνθηκε υπερβολικά· και όταν δυνάμωσε, συντρίφτηκε το μεγάλο του κέρας· και αντ' αυτού ανέβηκαν άλλα τέσσερα περίβλεπτα κέρατα προς τους τέσσερις ανέμους τού ουρανού.

⁹ Και από το ένα απ' αυτά βγήκε ένα μικρό κέρατο, που μεγαλύνθηκε υπερβολικά προς τον νότο και προς την ανατολή, και προς τη γη τής δόξας·

¹⁰ και μεγαλύνθηκε, μέχρι το στράτευμα του ουρανού· και έρριξε στη γη ένα μέρος της στρατιάς και από τα αστέρια, και τα καταπάτησε·

¹¹ μάλιστα, μεγαλύνθηκε, μέχρι ενάντια στον άρχοντα του στρατεύματος· και αφαίρεσε απ' αυτόν την παντοτινή θυσία, και το άγιο κατοικητήριό του καταβλήθηκε·

¹² και το στράτευμα παραδόθηκε σ' αυτόν μαζί με την παντοτινή θυσία εξαιτίας τής παράβασης, και έρριξε την αλήθεια καταγής· και έπραξε και ευοδώθηκε.

¹³ Τότε, άκουσα κάποιον άγιο να μιλάει· και ένας άλλος άγιος έλεγε προς αυτόν που μιλούσε: Μέχρι πότε θα διαρκεί η όραση για την παντοτινή θυσία, και την παράβαση που

φέρει την ερήμωση, και το αγιαστήριο και το στράτευμα παραδίνονται σε καταπάτηση;

14 Και μου είπε: Μέχρι 2.300 ημερονύκτια· τότε, το αγιαστήριο θα καθαριστεί.

15 Και όταν εγώ ο Δανιήλ είδα την όραση, και ζητούσα την έννοια, τότε, ξάφνου, στάθηκε μπροστά μου σαν θεά άνθρωπου·

16 και άκουσα φωνή ανθρώπου στο μέσον τού Ουλαϊ, που έκραξε και είπε: Γαβριήλ, κάνε αυτό τον άνθρωπο να εννοήσει την όραση.

17 Και ήρθε κοντά όπου στεκόμουν· και όταν ήρθε, τρόμαξα, και έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου· και εκείνος μού είπε: Εννόησε, γιε ανθρώπου· επειδή, η όραση είναι για τους έσχατους καιρούς.

18 Και ενώ μιλούσε σε μένα, εγώ ήμουν βυθισμένος σε βαθύ ύπνο με το πρόσωπό μου επάνω στη γη· όμως, με άγγιξε, και με έκανε να σταθώ όρθιος.

19 Και είπε: Δες, εγώ θα σε κάνω να γνωρίσεις τι θα συμβεί στους έσχατους καιρούς τής οργής· επειδή, στον ορισμένο καιρό θα είναι το τέλος.

20 Το κριάρι που είδες, που έχει δύο κέρατα, είναι οι βασιλιάδες τής Μηδίας και της Περσίας.

21 Και ο τριχωτός τράγος είναι ο βασιλιάς τής Ελλάδας· και το μεγάλο κέρασ, που είναι ανάμεσα στα μάτια του, αυτός είναι ο πρώτος βασιλιάς.

22 Το ότι συντρίφτηκε, και ανέβηκαν τέσσερις αντ' αυτού, σημαίνει ότι τέσσερα βασίλεια θα σηκωθούν από το έθνος αυτό· όμως, όχι σύμφωνα με τη δική του δύναμη.

23 Και στους έσχατους καιρούς τής βασιλείας τους, όταν οι ανομίες θα φτάσουν στο πλήρες, θα σηκωθεί ένας σκληροπρόσωπος βασιλιάς, και συνετός σε πανουργίες.

24 Και η δύναμή του θα είναι ισχυρή, όχι όμως από δική του δύναμη· και θα αφανίζει με θαυμαστόν τρόπο, και θα ευοδώνεται και θα κατορθώνει, και θα αφανίζει τούς ισχυρούς, και τον άγιο λαό.

25 Και με την πανουργία του θα κάνει να ευοδώνεται στο χέρι του η απάτη· και θα μεγαλυνθεί στην καρδιά του, και σε περίοδο ειρήνης θα αφανίσει πολλούς· και θα σηκωθεί ενάντια στον Άρχοντα των αρχόντων· όμως, θα συντριφτεί χωρίς χέρι.

26 Και η όραση που ειπώθηκε για τα ημερονύχτια είναι αληθινή· εσύ, λοιπόν, σφράγισε την όραση, επειδή είναι για πολλές ημέρες.

27 Κι εγώ ο Δανιήλ λιποθύμησα, και ήμουν άρρωστος για ημέρες· ύστερα απ' αυτά, σηκώθηκα, και έκανα τα έργα τού βασιλιά· θαύμαζα, όμως, για την όραση, και δεν υπήρχε εκείνος που να καταλαβαίνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΚΑΤΑ τον πρώτο χρόνο τού Δαρείου, του γιου τού Ασσουήρη, από το σπέρμα των Μήδων, που βασίλευσε επάνω στο βασίλειο των Χαλδαιών,

2 κατά τον πρώτο χρόνο τής βασιλείας του, εγώ ο Δανιήλ εννόησα μέσα στα βιβλία τον αριθμό των χρόνων, για τους οποίους έγινε ο λόγος τού Κυρίου στον προφήτη Ιερεμία, ότι θα συμπληρώνονταν 70 χρόνια στις ερημώσεις τής Ιερουσαλήμ.

3 Και έστρεψα το πρόσωπό μου στον Κύριο τον Θεό, για να κάνω προσευχή και δεήσεις με νηστεία, και σάκο, και στάχτη·

4 και δεήθηκα στον Κύριο τον Θεό μου, και εξομολογήθηκα, και είπα: Ω, Κύριε, ο μεγάλος και φοβερός Θεός, που φυλάττει τη διαθήκη και το έλεος σ' εκείνους που τον αγαπούν, και τηρούν τις εντολές του!

5 Αμαρτήσαμε, και ανομήσαμε, και ασεβήσαμε, και αποστατήσαμε, και ξεκλίναμε από τις

εντολές σου, και από τις κρίσεις σου.

⁶ Και δεν υπακούσαμε στους δούλους σου τους προφήτες, οι οποίοι μιλούσαν στο όνομά σου προς τους βασιλιάδες μας, τους άρχοντές μας, και τους πατέρες μας, και προς ολόκληρο τον λαό τής γης.

⁷ Σε σένα, Κύριε, είναι η δικαιοσύνη, ενώ σε μας η ντροπή τού προσώπου, όπως κατά την ημέρα αυτή, στους άνδρες τού Ιούδα, και στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, και σε ολόκληρο τον Ισραήλ, αυτούς που είναι κοντά, κι αυτούς που είναι μακριά, και σε όλους τούς τόπους, που τους εκδίωξες, για την παράβασή τους, την οποία παρέβηκαν σε σένα.

⁸ Κύριε, σε μας είναι η ντροπή τού προσώπου, στους βασιλιάδες μας, στους άρχοντές μας, και στους πατέρες μας, που αμαρτήσαμε σε σένα.

⁹ Στον Κύριο τον Θεό μας είναι οι οικτιρμοί και οι αφέσεις· επειδή, αποστατήσαμε απ' αυτόν,

¹⁰ και δεν υπακούσαμε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μας, να περπατάμε στους νόμους του, τους οποίους έβαλε μπροστά μας, διαμέσου των δούλων του των προφητών.

¹¹ Και ολόκληρος ο Ισραήλ παρέβηκε τον νόμο σου, και ξέκλινε για να μη υπακούει στη φωνή σου· γι' αυτό, ξεχύθηκε επάνω μας η κατάρα, και ο όρκος, που είναι γραμμένος στον νόμο τού Μωυσή, του δούλου τού Θεού· επειδή, αμαρτήσαμε σ' αυτόν.

¹² Και βεβαίωσε τα λόγια του, τα οποία μίλησε εναντίον μας, και εναντίον των κριτών μας, που μας έκριναν, φέρνοντας επάνω μας μεγάλο κακό· επειδή, δεν έγινε κάτω από ολόκληρο τον ουρανό, όπως έγινε στην Ιερουσαλήμ.

¹³ Όπως είναι γραμμένο στον νόμο τού Μωυσή, όλο αυτό το κακό ήρθε επάνω μας· όμως, δεν δεηθήκαμε μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας, για να επιστρέψουμε από τις ανομίες μας, και να προσέξουμε στην αλήθεια σου·

¹⁴ γι' αυτό, ο Κύριος στάθηκε άγρυπνος επάνω στο κακό, και το έφερε επάνω μας· επειδή, ο Κύριος ο Θεός είναι δίκαιος σε όλα τα έργα του, όσα κάνει· μια και εμείς δεν υπακούσαμε στη φωνή του.

¹⁵ Και τώρα, Κύριε, ο Θεός μας, που έβγαλες τον λαό σου από τη γη τής Αιγύπτου με χέρι κραταιό, και έκανες για τον εαυτό σου όνομα, όπως κατά την ημέρα τούτη, αμαρτήσαμε, ασεβήσαμε.

¹⁶ Κύριε, σύμφωνα με όλες τις δικαιοσύνες σου, ας αποστραφεί, παρακαλώ, ο θυμός σου και η οργή σου από την πόλη σου, την Ιερουσαλήμ, το άγιο βουνό σου· επειδή, για τις αμαρτίες μας, και για τις ανομίες των πατέρων μας, η Ιερουσαλήμ και ο λαός σου γίναμε όνειδος σε όλους όσους είναι γύρω μας.

¹⁷ Τώρα, λοιπόν, εισάκουσε, Θεέ μας, την προσευχή τού δούλου σου, και τις δεήσεις του, και επίλαμψε το πρόσωπό σου, ένεκα του Κυρίου, επάνω στο ερημωμένο θυσιαστήριό σου.

¹⁸ Στρέψε, Κύριε, το αυτί σου, και άκουσε· άνοιξε τα μάτια σου, και δες τις ερημώσεις μας, και την πόλη, επάνω στην οποία αποκλήθηκε το όνομά σου· επειδή, εμείς δεν προσφέρουμε, μπροστά σου τις ικεσίες μας για τις δικαιοσύνες μας, αλλά για τους πολλούς οικτιρμούς σου.

¹⁹ Κύριε, εισάκουσε· Κύριε, συγχώρεσε· Κύριε, ακροάσου, και πράξε· μη καθυστερήσεις, για χάρη σου, Θεέ μου· επειδή, το όνομά σου επικλήθηκε επάνω στην πόλη σου, κι επάνω στον λαό σου.

²⁰ Και ενώ εγώ μιλούσα ακόμα, και προσευχόμουν, και εξομολογιόμουν την αμαρτία μου, και την αμαρτία τού λαού μου Ισραήλ, και πρόσφερα την ικεσία μου μπροστά στον Κύριο τον Θεό μου για το άγιο βουνό τού Θεού μου,

²¹ και ενώ εγώ μιλούσα ακόμα στην προσευχή μου, ο άνδρας Γαβριήλ, που είχα δει στην

όραση αρχικά, πετώντας γρήγορα, με άγγιξε την ώρα περίπου της εσπερινής θυσίας·

²² και με συνέτισε, και μίλησε μαζί μου, και είπε: Δανιήλ, βγήκα τώρα για να σε κάνω να λάβεις σύνεση.

²³ Στην αρχή των ικεσιών σου βγήκε η προσταγή, και εγώ ήρθα να σου το δείξω αυτό· επειδή, είσαι υπερβολικά αγαπητός· γι' αυτό, κατάλαβε την οπτασία.

²⁴ Εβδομήντα εβδομάδες διορίστηκαν για τον λαό σου, και για την άγια πόλη σου, ώστε να συντελεστεί η παράβαση, και να τελειώσουν οι αμαρτίες, και να γίνει εξιλέωση για την ανομία, και να εισαχθεί αιώνια δικαιοσύνη, και να σφραγιστεί η όραση και η προφητεία και να χριστεί ο Άγιος των αγίων.

²⁵ Γνώρισε, λοιπόν, και κατάλαβε, ότι, από την έκδοση του προστάγματος για να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ, μέχρι του Χριστού τού Ηγήτορα, θα είναι επτά εβδομάδες, και 62 εβδομάδες· θα οικοδομηθεί ξανά η πλατεία και το τείχος, μάλιστα σε καιρούς στενοχωρίας.

²⁶ Και μετά τις 62 εβδομάδες, ο Χριστός θα εκκοπεί, όμως, όχι για τον εαυτό του· και ο λαός τού ηγήτορα, που θάρθει, θα αφανίσει την πόλη και το αγιαστήριο· και το τέλος της θάρθει με κατακλυσμό, και μέχρι το τέλος τού πολέμου είναι διορισμένοι αφανισμοί.

²⁷ Και θα κάνει στερεή διαθήκη με πολλούς για μια εβδομάδα· και στο μέσον τής εβδομάδας θα σταματήσει η θυσία και η προσφορά, και επάνω στο πτερύγιο του Ιερού θα είναι το βδέλυγμα της ερήμωσης, και μέχρι τη συντέλεια του καιρού, θα δοθεί διορία στην ερήμωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΚΑΤΑ τον τρίτο χρόνο τού Κύρου, του βασιλιά τής Περσίας, αποκαλύφθηκε ένας λόγος στον Δανιήλ, που το όνομά του είχε αποκληθεί Βαλτασάσσαρ· και ο λόγος ήταν αληθινός, και η δύναμη των λεγομένων ήταν μεγάλη· και κατάλαβε τον λόγο, και εννόησε την οπτασία.

² Κατά τις ημέρες εκείνες, εγώ ο Δανιήλ, ήμουν σε πένθος τρεις ολόκληρες εβδομάδες.

³ Επιθυμητό ψωμί δεν έφαγα, και κρέας και κρασί δεν μπήκε στο στόμα μου ούτε άλειψα καθόλου τον εαυτό μου, μέχρι τη συμπλήρωση τριών ολόκληρων εβδομάδων.

⁴ Και την 24η ημέρα τού πρώτου μήνα, ενώ ήμουν κοντά στην όχθη τού μεγάλου ποταμού, που είναι ο Τίγρης,

⁵ σήκωσα τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, ένας άνθρωπος ντυμένος λινά, και οι οσφύες του ήσαν περιζωσμένες με καθαρό χρυσάφι τού Οφάζ·

⁶ και το σώμα του ήταν σαν βηρύλλιο, και το πρόσωπό του σαν θέα αστραπής, και τα μάτια του σαν λαμπάδες φωτιάς, και οι βραχίονές του και τα πόδια του σαν όψη χαλκού αστραφτερού, και η φωνή των λόγων του σαν φωνή πλήθους.

⁷ Και μόνος εγώ ο Δανιήλ είδα την όραση· ενώ οι άνδρες που ήσαν μαζί μου δεν είδαν την όραση· αλλά, έπεσε επάνω τους μεγάλος τρόμος, και έφυγαν για να κρυφτούν.

⁸ Εγώ, λοιπόν, έμεινα μόνος, και είδα αυτή τη μεγάλη όραση, και δεν απέμεινε δύναμη μέσα μου· και η ζωτικότητα μου μεταστράφηκε μέσα μου σε μαρασμό, και δύναμη δεν έμεινε μέσα μου.

⁹ Άκουσα, όμως, τη φωνή των λόγων του· και ενώ άκουγα τη φωνή των λόγων του, εγώ ήμουν βυθισμένος σε βαθύ ύπνο επάνω στο πρόσωπό μου, και το πρόσωπό μου ήταν επάνω στη γη.

¹⁰ Και ξάφνου, με άγγιξε ένα χέρι, και με σήκωσε επάνω στα γόνατά μου, και στις παλάμες των χεριών μου·

¹¹ και μου είπε: Δανιήλ, άνδρα υπερβολικά αγαπητέ, εννόησε τα λόγια, που εγώ μιλάω σε σένα, και στάσου όρθιος· επειδή, σε σένα στάλθηκαν τώρα. Και όταν μου μίλησε αυτό τον λόγο, σηκώθηκα έντρομος.

¹² Και μου είπε: Μη φοβάσαι, Δανιήλ· επειδή, από την πρώτη ημέρα, κατά την οποία έδωσες την καρδιά σου στο να εννοείς, και αφού ταπεινώθηκες μπροστά στον Θεό σου, εισακούστηκαν τα λόγια σου, και εγώ ήρθα στα λόγια σου.

¹³ Όμως, ο άρχοντας της βασιλείας τής Περσίας αντιστεκόταν σε μένα 21 ημέρες· αλλά, δες, ο Μιχαήλ, ένας από τους πρώτους άρχοντες, ήρθε για να με βοηθήσει· και εγώ έμεινα εκεί κοντά στους βασιλιάδες τής Περσίας.

¹⁴ Και ήρθα να σε κάνω να καταλάβεις τι θα συμβεί στον λαό σου στις έσχατες ημέρες· επειδή, η όραση είναι ακόμα για πολλές ημέρες.

¹⁵ Και ενώ μιλούσε τέτοια λόγια σε μένα, έβαλα το πρόσωπό μου προς τη γη, και έμεινα άφωνος.

¹⁶ Και ξάφνου, σαν μια θεά γιού ανθρώπου άγγιξε τα χείλη μου· τότε, άνοιξα το στόμα μου, και μίλησα, και είπα σ' αυτόν που στεκόταν μπροστά μου: Κύριέ μου, εξαιτίας τής όρασης ανακατεύτηκαν μέσα μου τα εντόσθιά μου, και δεν έμεινε μέσα μου δύναμη.

¹⁷ Και πώς μπορεί ο δούλος αυτού τού κυρίου μου να μιλήσει μαζί μ' αυτόν τον κύριό μου; Μέσα μου, βέβαια, δεν υπάρχει από τώρα καμιά δύναμη, μα ούτε πνοή δεν έμεινε μέσα μου.

¹⁸ Και με άγγιξε ξανά σαν μια θεά ανθρώπου, και με ενίσχυσε,

¹⁹ και είπε: Μη φοβάσαι, άνδρα υπερβολικά αγαπητέ· ειρήνη σε σένα· γίνε ανδρείος, και ισχυρός. Και ενώ μου μιλούσε, ενισχύθηκα, και είπα: Ας μιλήσει ο κύριός μου· επειδή, με ενίσχυσες.

²⁰ Και είπε: Ξέρεις γιατί ήρθα σε σένα; Τώρα, μάλιστα, θα επιστρέψω να πολεμήσω με τον άρχοντα της Περσίας· και όταν βγω έξω, δες, θάρθει ο άρχοντας της Ελλάδας.

²¹ Εντούτοις, θα σου αναγγείλω το γραμμένο στη γραφή τής αλήθειας· και δεν είναι κανένας που αγωνίζεται μαζί μου γι' αυτούς, παρά μονάχα ο Μιχαήλ, ο άρχοντάς σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Και εγώ, κατά τον πρώτο χρόνο τού Δαρείου τού Μήδου, στεκόμουν για να τον κραταιώσω και να τον ενδυναμώσω.

² Και τώρα θα σου αναγγείλω την αλήθεια. Δες, ακόμα τρεις βασιλιάδες θα σηκωθούν στην Περσία· και ο τέταρτος θα είναι πολύ πλουσιότερος απ' όλους· και αφού κραταιωθεί μέσα στον πλούτο του, θα διεγείρει το παν ενάντια στο βασίλειο της Ελλάδας.

³ Θα σηκωθεί ένας δυνατός βασιλιάς, και θα εξουσιάζει με μεγάλη δύναμη, και θα κάνει σύμφωνα με τη θέλησή του.

⁴ Και καθώς θα σταθεί, η βασιλεία του θα συντριφτεί, και θα διαιρεθεί στους τέσσερις ανέμους τού ουρανού· όμως, όχι στους απογόνους του ούτε σύμφωνα με την εξουσία του, με την οποία εξουσίασε· επειδή, η βασιλεία του θα ξεριζωθεί και θα διαμοιραστεί σε άλλους, εκτός απ' αυτούς.

⁵ Και ο βασιλιάς τού νότου θα γίνει ισχυρός· και ένας από τους άρχοντές του· και θα γίνει ισχυρός περισσότερο απ' αυτόν, και θα εξουσιάζει· και η εξουσία του θα είναι μεγάλη εξουσία.

⁶ Και ύστερα από χρόνια θα συζευχθούν· και η θυγατέρα τού βασιλιά τού νότου θάρθει προς τον βασιλιά τού βορρά, για να κάνει συμφιλίωση· όμως, αυτή δεν θα αναχαιτίσει τη δύναμη του βραχίονα ούτε το σπέρμα του θα σταθεί· αλλά, θα παραδοθεί αυτή, και εκείνοι

που τη φέρνουν, και αυτό που θα γεννηθεί απ' αυτή, και αυτός που την ενισχύει κατά καιρούς.

⁷ Από τον βλαστό των ριζών της, όμως, θα σηκωθεί κάποιος αντ' αυτού, και αφού έρθει με δύναμη, θα μπει μέσα στα οχυρώματα του βασιλιά τού βορρά, και θα ενεργήσει εναντίον τους, και θα υπερισχύσει.

⁸ κι ακόμα, στην Αίγυπτο θα φέρει αιχμαλώτους τούς θεούς τους, μαζί με τα χωνευτά τους, με τα πολύτιμα σκεύη τους, τα ασημένια και τα χρυσά· κι αυτός θα σταθεί μερικά χρόνια μακριά από τον βασιλιά τού βορρά.

⁹ Και εκείνος θα μπει μέσα στο βασίλειο του βασιλιά τού νότου, όμως θα επιστρέψει στη γη του.

¹⁰ Και οι γιοι του θα σηκωθούν σε πόλεμο, και θα συγκεντρώσουν ένα πλήθος από πολλές δυνάμεις· και ένας απ' αυτούς θάρθει με ορμή, και θα πλημμυρίσει, και θα διαβεί· και θα επανέλθει, και θα σηκωθεί σε μάχη μέχρι το οχύρωμά του.

¹¹ Και ο βασιλιάς τού νότου θα εξαγριωθεί, και θα βγει έξω και θα πολεμήσει μαζί του, με τον βασιλιά τού βορρά· ο οποίος θα παρατάξει ένα μεγάλο πλήθος· όμως, το πλήθος θα παραδοθεί στο χέρι του.

¹² Και αφού πατάξει το πλήθος, η καρδιά του θα υψωθεί· και θα καταβάλει μυριάδες· όμως, δεν θα κραταιωθεί.

¹³ Και ο βασιλιάς τού βορρά θα επιστρέψει, και θα παρατάξει ένα πλήθος μεγαλύτερο από ό,τι το πρώτο, και στο τέλος των ορισμένων χρόνων, θάρθει με ορμή, με μεγάλη δύναμη, και με μεγάλον πλούτο.

¹⁴ Και κατά τους καιρούς εκείνους θα σηκωθούν πολλοί ενάντια στον βασιλιά τού νότου· και οι διαφθορείς τού λαού σου θα υπερηφανευθούν για να εκπληρώσουν την όραση· όμως, θα πέσουν.

¹⁵ Και ο βασιλιάς τού βορρά θάρθει, και θα υψώσει ένα πρόχωμα, και θα κυριεύσει τις οχυρές πόλεις· και οι βραχίονες του νότου δεν θα αντισταθούν ούτε το πλήθος των εκλεκτών του, και δεν θα υπάρχει δύναμη για αντίσταση.

¹⁶ Και εκείνος που έρχεται εναντίον του, θα κάνει σύμφωνα με τη θέλησή του, και δεν θα υπάρχει κάποιος που να του αντιστέκεται· και θα σταθεί στη γη τής δόξας, που θα αναλωθεί από τα χέρια του.

¹⁷ Και θα στηρίξει το πρόσωπό του στο να μπει μέσα με τη δύναμη ολόκληρου του βασιλείου του, και μαζί του θα είναι ευθύτητα· και θα ενεργήσει· και θα του δώσει θυγατέρα από γυναίκες, διαφθείροντάς την· όμως, αυτή δεν θα σταθεί ούτε θα είναι υπέρ αυτού.

¹⁸ Έπειτα, θα στρέψει το πρόσωπό του προς τα νησιά, και θα κυριεύσει πολλά· αλλά, κάποιος ηγεμόνας θα σταματήσει απ' αυτόν το όνειδος· εκτός αυτού, θα επιστρέψει το όνειδος επάνω του.

¹⁹ Τότε, θα στρέψει το πρόσωπό του προς τα οχυρώματα της γης του· όμως, θα προσκόψει και θα πέσει, και δεν θα βρεθεί.

²⁰ Και αντ' αυτού θα σηκωθεί ένας τύραννος, που θα κάνει να παρέλθει η δόξα τού βασιλείου· όμως, σε λίγες ημέρες θα αφανιστεί, και όχι με οργή ούτε με μάχη.

²¹ Κι αντ' αυτού θα σηκωθεί κάποιος εξουθενημένος, στον οποίο δεν θα δώσουν βασιλική τιμή· αλλά θάρθει ειρηνικά, και θα κυριεύσει το βασίλειο με κολακείες.

²² Και οι βραχίονες εκείνου που κατακλύζει θα κατακλυστούν μπροστά του, και θα συντριφτούν· ακόμα κι αυτός ο άρχοντας της διαθήκης.

²³ Και μετά τη συμμαχία, που θα κάνει μαζί του, θα φέρεται δόλια· επειδή, θα ανέβει, και θα υπερισχύσει με λίγον λαό.

²⁴ Θάρθει, μάλιστα, ειρηνικά προς τους παχύτερους τόπους τής επαρχίας· και θα κάνει ό,τι

δεν έκαναν οι πατέρες του ούτε οι πατέρες των πατέρων του· θα διαμοιράσει ανάμεσά τους διάρπαγμα, και λάφυρα, και πλούτη· και θα μηχανευτεί τις μηχανές του ενάντια στα οχυρώματα, κι αυτό μέχρι καιρό.

²⁵ Και θα διεγείρει τη δύναμή του και την καρδιά του ενάντια στον βασιλιά τού νότου με μεγάλη δύναμη· και ο βασιλιάς τού νότου θα σηκωθεί σε πόλεμο μαζί με μεγάλη δύναμη και υπερβολικά ισχυρή· όμως, δεν θα μπορέσει να σταθεί· επειδή, θα μηχανευτούν μηχανές εναντίον του.

²⁶ Και αυτοί που τρώνε τα φαγητά του, θα τον συντρίψουν· και ο στρατός του θα πλημμυρίσει· και πολλοί θα πέσουν φονευμένοι.

²⁷ Και οι καρδιές και των δύο αυτών βασιλιάδων θα είναι μέσα στην πονηρία, και θα μιλούν ψέματα στο ίδιο τραπέζι· αλλά, αυτό δεν θα ευδοκιμήσει, επειδή, ακόμα το τέλος θα είναι στον ορισμένο καιρό.

²⁸ Τότε, θα επιστρέψει στη γη του με μεγάλο πλούτο· και η καρδιά του θα είναι ενάντια στην άγια διαθήκη· και θα ενεργήσει, και θα επιστρέψει στη γη του.

²⁹ Στον ορισμένο καιρό θα επιστρέψει, και θάρθει προς τον νότο· όμως, η τελευταία φορά δεν θα είναι όπως η πρώτη·

³⁰ επειδή, τα πλοία των Κητταίων θάρθουν εναντίον του· και θα ταπεινωθεί, και θα επιστρέψει, και θα θυμώσει ενάντια στην άγια διαθήκη· και θα ενεργήσει, και θα επιστρέψει, και θα συνεννοηθεί μαζί μ' εκείνους που εγκαταλείπουν την άγια διαθήκη.

³¹ Και οι βραχίονες θα σηκωθούν εξαιτίας του, και θα βεβηλώσουν το αγιαστήριο της δύναμης, και θα αφαιρέσουν την παντοτινή θυσία, και θα στήσουν το βδέλυγμα της ερήμωσης.

³² Κι εκείνους που ανομούν στη διαθήκη, θα τους διαφθείρει με κολακείες· ο λαός, όμως, που γνωρίζει τον Θεό του, θα ισχύσει και θα κατορθώσει.

³³ Και οι συνετοί τού λαού θα διδάξουν πολλούς· όμως, θα πέσουν με ρομφαία, και με φλόγα, με αιχμαλωσία, και με λαφυραγώγηση, πολλών ημερών.

³⁴ Και όταν πέσουν, θα βοηθηθούν με μικρή βοήθεια· πολλοί, όμως, θα προστεθούν σ' αυτούς με κολακείες.

³⁵ Και από τους συνετούς θα πέσουν, για να δοκιμαστούν, και να καθαριστούν, και να λευκανθούν, μέχρι τον έσχατο καιρό· επειδή, κι αυτό θα γίνει στον ορισμένο καιρό.

³⁶ Και ο βασιλιάς θα κάνει σύμφωνα με τη θέλησή του, και θα υψωθεί, και θα μεγαλυνθεί πιο πάνω από κάθε θεό, και θα μιλήσει αλαζονικά ενάντια στον Θεό των θεών, και θα ευημερεί, μέχρις ότου συντελεστεί η οργή· επειδή, το ορισμένο θα γίνει.

³⁷ Και δεν θα φροντίζει για τους θεούς των πατέρων του ούτε για τις επιθυμίες των γυναικών ούτε θα φροντίζει για κανέναν θεό· επειδή, θα μεγαλυνθεί πιο πάνω απ' όλους.

³⁸ Ενώ στον τόπο του θα δοξάσει τον θεό Μαουζείμ· και θα τιμήσει έναν θεό, με χρυσάφι και ασήμι, και με πολύτιμες πέτρες, και με επιθυμητά πράγματα, που οι πατέρες του δεν γνώρισαν.

³⁹ Έτσι θα κάνει στα οχυρώματα Μαουζείμ μαζί με έναν ξένο θεό· όσοι τον γνωρίσουν, σ' αυτούς θα πληθύνει τη δόξα· και θα τους κάνει να εξουσιάσουν επάνω σε πολλούς, και θα διαμοιράσει τη γη με τιμή.

⁴⁰ Και στον έσχατο καιρό, ο βασιλιάς τού νότου θα συγκρουστεί μαζί του· και ο βασιλιάς τού βορρά θάρθει εναντίον του σαν ανεμοστρόβιλος, με άμαξες, και με καβαλάρηδες, και με πολλά πλοία· και θάρθουν στους τόπους, και θα πλημμυρίσουν, και θα διαβούν·

⁴¹ Θα μπει ακόμα μέσα στη γη της δόξας, και πολλοί θα καταστραφούν· αυτοί, όμως, θα διασωθούν από το χέρι του, ο Εδώμ, και ο Μωάβ, και οι πρώτοι των γιων τού Αμμών.

⁴² Και θα εκτείνει το χέρι του επάνω στους τόπους· και η γη της Αιγύπτου δεν θα ξεφύγει.

- ⁴³ Και θα κυριεύσει τούς θησαυρούς από το χρυσάφι και από το ασήμι, και όλα τα επιθυμητά της Αιγύπτου· και οι Λίβυοι και οι Αιθίοπες θα είναι πίσω από τα βήματά του.
- ⁴⁴ Όμως, αγγελίες από την ανατολή και από τον βορρά θα τον ταραξουν· γι' αυτό, θα βγει έξω με μεγάλο θυμό, για να αφανίσει, και να εξολοθρεύσει πολλούς.
- ⁴⁵ Και θα στήσει τις σκηνές τής βασιλικής του κατοίκησης ανάμεσα στις θάλασσες, επάνω στο ένδοξο βουνό τής αγιότητας· όμως, θάρθει στο τέλος του, και δεν θα υπάρχει εκείνος που να τον βοηθάει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

- Κ**αι κατά τον καιρό εκείνο θα εγερθεί ο Μιχαήλ, ο μεγάλος άρχοντας, που στέκεται για τους γιους τού λαού σου· και θα είναι καιρός θλίψης, που ποτέ δεν έχει γίνει αφότου υπήρξε έθνος, μέχρις εκείνον τον καιρό· και κατά τον καιρό εκείνο ο λαός σου θα διασωθεί, κάθε ένας που θα βρεθεί γραμμένος μέσα στο βιβλίο.
- ² Και πολλοί απ' αυτούς που κοιμούνται μέσα στο χώμα τής γης, θα σηκωθούν, οι μεν σε αιώνια ζωή, οι δε σε ονειδισμό και αιώνια κατασχύνη.
- ³ Και οι συνετοί θα λάμπουν όπως η λαμπρότητα του στερεώματος· κι αυτοί που επιστρέφουν πολλούς σε δικαιοσύνη, όπως τα αστέρια, στους αιώνες των αιώνων.
- ⁴ Κι εσύ, Δανιήλ, κλείσε με ασφαλή τρόπο αυτά τα λόγια, και σφράγισε το βιβλίο, μέχρι τον έσχατο καιρό· τότε, πολλοί θα περιτρέχουν, και η γνώση θα πληθυνθεί.
- ⁵ Και εγώ, ο Δανιήλ, κοίταξα, και ξάφνου, δύο άλλοι στέκονταν, ένας από εδώ, επάνω στην όχθη τού ποταμού, και ένας από εκεί, επάνω στην όχθη τού ποταμού.
- ⁶ Και ο ένας είπε στον άνδρα που ήταν ντυμένος λινά, ο οποίος ήταν επάνω από τα νερά τού ποταμού: Μέχρι τότε θα είναι το τέλος αυτών των θαυμάσιων πραγμάτων;
- ⁷ Και άκουσα τον άνδρα, που ήταν ντυμένος λινά, ο οποίος ήταν επάνω από τα νερά τού ποταμού, όταν ύψωσε το δεξί του χέρι και το αριστερό του στον ουρανό, και ορκίστηκε σ' αυτόν που ζει στον αιώνα, ότι θα είναι σε καιρόν, καιρούς, και μισόν καιρό· και όταν συντελεστεί ο διασκορπισμός τής δύναμης του άγιου λαού, όλα αυτά θα εκπληρωθούν.
- ⁸ Και εγώ άκουσα, αλλά δεν κατάλαβα· τότε, είπα: Κύριέ μου, ποιο είναι το τέλος τους;
- ⁹ Και είπε: Πήγαινε, Δανιήλ· επειδή, τα λόγια αυτά είναι κλεισμένα και σφραγισμένα, μέχρι τον έσχατο καιρό.
- ¹⁰ Πολλοί θα καθαριστούν, και θα λευκανθούν, και θα δοκιμαστούν· και οι ασεβείς θα ασεβούν· και κανένας από τους ασεβείς δεν θα καταλάβει· όμως, οι συνετοί θα καταλάβουν.
- ¹¹ Και από τον καιρό, που η παντοτινή θυσία θα αφαιρεθεί, και το βδέλυγμα της ερήμωσης θα στηθεί, θα είναι 1.290 ημέρες.
- ¹² Μακάριος όποιος υπομείνει, και φτάσει σε 1.335 ημέρες.
- ¹³ Αλλ' εσύ πήγαινε, μέχρι το τέλος· και θα αναπαυθείς, και θα σταθείς στον κλήρο σου στο τέλος των ημερών.